

Къмъ тебъ, родино мила и злочеста,
Светица чиста, божия невѣста!

Но тая нейна сила днесъ ми стига
За тебе само съ радостъ да живѣя,
Надъ всичко дѣлнично ме тя издига
И азъ катъ факелъ мощенъ пакъ свѣтлея
На твойто бждеще презъ гжстий мракъ
Катъ Симона ти нося кръста пакъ —
Готовъ за тебе да си дамъ живота
На твойта нескончаема Голгота!

8. Една душа...

Една душа живѣе въ мойто тѣло,
Но тя отъ много е души сглобена;
Съ народната душа е общо цѣло,
Съ народа ми отъ вѣка е сродена
За служба на велико славно дѣло.

На мили мама, татко, баба, дядо, —
На прадѣди вѣвъ Господа умрѣли, —
Азъ чувствамъ се обично, свидно чадо
И въ роднитѣ простори и предѣли
Азъ братъ съмъ и на старо и на младо.

Възлюбилъ Бога, сила безъ граница,
Че ме дари купъ дарби рѣдки щедро,
Въ живота си на всѣкоя страница
Азъ виждамъ катъ звезди на небо ведро
Безъ брой души отъ моя духъ частица...

За туй и азъ за себе не живѣя
И въ моя пжть къмъ вѣчността безкрайна
Съсъ тѣлото си въ гроба катъ изтлѣя
Душа пропита съсъ любовъ незнайна
Въ душата на България ще влѣя.

9. Въ борба съ злото.

Не чувствамъ лакти братски да допиратъ
До изнурени въ робски трудъ ржце;
Сърдца не виждамъ скжпи да замиратъ
До мойто болно отъ тжга сърдце.

Саминъ съмъ азъ въ борбитѣ зли, жестоки
На първи редъ срещу всесилень врагъ;
Той рани ми нанася все дълбоки
И приближава се до моя прагъ...